

ram et saal et deda et hebal et abimabel saba
et iophir et eiula et ioab. Quis isti filij iectan.
Et facta est habitatio eorum in mella per gentibus usque
sephar in orientem. Isti sunt filij sem secundum co-
gnationes et linguas et regiones in gentibus suis
De familie noe iuxta populos et nationes suas.
Ab his diuise sunt gentes in terra post diluuium.
Erat autem terra labij vni et semo. XI.
nunc eorum est. Cumque perficerentur in orientem
inuenit caput in terra sennaar: et habita-
uit ibi. Dixitque alter ad proximum suum. Veni-
te faciamus latibet: et coquam eos igni. Habue-
runtque lateres pro saxis: et bitumen pro cemento: et di-
xerunt. Venite faciamus nobis ciuitatem et turrem
cuius culmen pertingat usque ad celum: et celebremus
nomen nostrum: neque diuidamur in vniuersas terras.
Descendit autem dominus ut videret ciuitatem et turrem
quam edificabant filij adam et dixit. Ecce vnus est
populus: et vnu est labium omnibus. Leperuntque hoc face-
re: nec desistent a cogitationibus suis donec
eas ope compleant. Venite igitur descendam et co-
fundam ibi linguam eorum: ut non audiat vnusquisque
vocem proximi sui. Atque ita diuisit eos dominus
ex illo loco in vniuersas terras: et cessauit edifi-
care ciuitatem. Et ideo vocatum est nomen loci
illi: babel: quia ibi confusum est labium vniuersae terre.
Et inde dispersit eos dominus super faciem cunctarum re-
gionum. De sunt generationes sem. Sem erat ce-
tum annorum quando genuit arphaxat biennio post
diluuium. Vixitque sem postquam genuit arphaxat
quingentis annis: et genuit filios et filias. Porro ar-
phaxat vixit triginta quatuor annis et genuit sale.
Vixit arphaxatque postquam genuit sale trecentis
tribus annis: et genuit filios et filias. Sale quoque vi-
xit triginta annis: et genuit heber. Vixitque sale
postquam genuit heber quadringentis tribus annis: et ge-
nuit filios et filias. Vixit autem heber triginta qua-
tuor annis: et genuit phalech. Et vixit heber
postquam genuit phalech quadringentis triginta annis:
et genuit filios et filias. Vixit quoque phalech tri-
ginta annis et genuit reu. Vixitque phalech pro-
pterque genuit reu ducens nouem annis: et genuit filios
et filias. Vixit autem reu triginta quatuor annis: et ge-
nuit saruch. Vixitque reu postquam genuit sa-
ruch ducens septem annis et genuit filios et filias.
Vixit autem saruch triginta annis: et genuit nachor.
Vixitque saruch postquam genuit nachor ducens
annis: et genuit filios et filias. Vixit autem nachor
viginti nouem annis et genuit thare. Vixitque na-
chor postquam genuit thare centum decem et nouem an-
nis et genuit filios et filias. Vixitque thare sep-
tuaginta annis: et genuit abram et nachor et aram.
De sunt autem generationes thare. Thare genuit

abram nachor et aram. Porro aram genuit loth.
Mortuusque est aram ante thare patrem suum in terra
natiuitatis suae: in hur chaldeorum. Duxerunt autem
abram et nachor uxores. Nomen uxoris abram sa-
rai. Et nomen uxoris nachor melcha filia aram
patris melche et patris iesche. Erat autem sarai steri-
lis: nec habebat filios. Tulit itaque thare abram
filiu suu: et loth filiu aram filiu filij sui: et sarai
nux sua uxore abram filij sui: et eduxit eos de
hur chaldeorum ut irent in terram chanaan. Vene-
runtque usque aran et habitauit ibi. Et facti sunt die-
bus thare ducetorum quinquaginta annorum: et mortuus est in
aran. XII.

Dixit autem dominus ad abram: Egrede de ter-
ra tua et de cognatione tua et de domo
patris tui: et veni in terram quam iuravi
meo tibi. Faciamque te in gentem magnam et benedicam
tibi: et magnificabo nomen tuum: erisque benedictus.
Benedicam benedictibus tibi: et maledicam maledi-
centibus tibi: atque in te benedicent vniuersae cogna-
tiones terre. Egressus est itaque abram sicut preceperat
ei dominus: et iuit cum eo loth. Septuaginta quatuor
annorum erat abram cum egraderetur de aran. Tulit
sarah uxore sua: et loth filiu fratris sui: vniuersam
substantiam quam possiderat: et alias quas fecerat in aran
et egressi sunt ut irent in terram chanaan. Cumque ve-
nissent in eam: pertinuit abram terram usque ad locum
sichem et usque ad quallam illustram. Chananeus
autem tunc erat in terra. Apparuit autem dominus abram: et
dixit ei: Semini tuo dabo terram hanc. Qui edi-
ficauit ibi altare domino: quod apparuerat ei: et iuo-
cauit ibi nomen eius. Et inde transgrediens ad mon-
tem qui erat in orientem bethel: tetendit ibi taberna-
culu suu ab occidentem huius bethel: et ab orientem
hai. Edificauit quoque ibi altare domino: et iuocauit
nomen eius. Perrexitque abram vadens et ultra pro-
grediens ad meridiem. Facta est autem fames in ter-
ra. Descenditque abram in egyptum: ut peregrinaretur
ibi. Preualuerat enim fames in terra. Cumque pro-
pe esset ut ingrederetur egyptum: dixit sarai ux-
ori suae: Noni quod pulchra sis mulier: et cum vi-
derint te egyptii: dicturi sunt: uxor illi est: et in-
terficiet me: et te reseruabunt. Dic ergo obsecro
te: quod soror mea sis: ut bene sit mihi propter te: et
uiuata mea ob gratiam tuam. Cumque ita ingres-
sus esset abram egyptum: uiderunt egyptii mulierem
quod esset pulchra nimis. Et nunciauerunt principes
pharaoni: et laudauerunt eam apud illum. Et subla-
ta est mulier in domum pharaonis: abram uero bene
vixit propter illam. Feceruntque ei oues et boues et
asini et fures et familie et asine et cameli. Flagel-
lauit autem dominus pharaonem plagis maximis et
domum eius propter sarai uxorem abram. Vocauitque